

ROBERT BLOM: 'IK KAN NIET DE HELE WERELD VERBETEREN'

'POLITIEK IS EMOTIE, OMDAT HET DE PERSOONLIJKE BELEVINGSWERELD VAN MENSEN RAAKT', IS DE OVERTUIGING VAN ROBERT BLOM. TERWIJL HIJ IN EERDERE WERKKRINGEN JARENLANG DRUK WAS MET FINANCIËN, SPREEKT HIJ NU HET SOCIALE ASPECT VAN ZIJN HUIDIGE BAAN ALS WETHOUDER EN LOCO-BURGEMEESTER HEM ERG AAN. DAARBIJ GAAT HET HEM NIET ALLEEN OM MENSEN, MAAR ZEKER OOK OM DIEREN. AAN DE ALPHENAAR VERTELT HIJ ER MEER OVER.

Door Jolanda van Luinen

OVER ZIJN JEUGD

Jouw lidmaatschap van de VVD, is dat van huis uit?

„Integendeel. Ik kom uit een 'rood nest', maar er werd bij mij thuis verder niet over politiek gesproken.

Mijn ene zus is een jaar ouder dan ik, de andere vijf jaar jonger. Mijn vader was huismeester van de gevangenis in Rotterdam. Hij heeft daar veel rotzooi meegemaakt, waar hij boeiend over kon vertellen. Vanwege zijn werk was hij wel een beetje streng in de opvoeding. Zo mocht ik op mijn 16de geen brommer. Ik heb toen revanche genomen door op mijn 18de een auto te kopen. Op diezelfde leeftijd wilde ik lid worden van een politieke partij. Het werd de PvdA. Tegenwoordig is die partij gematigd, maar in die tijd werd er tijdens vergaderingen flink gevloekt en getierd. Ik voelde me er niet thuis, dus ben ik politieke programma's gaan vergelijken. Daaruit bleek dat de grondbeginselen van de VVD beter bij mij pasten. Inmiddels ben ik bijna veertig jaar lid.”

OVER SCHOOL

Wat weet je nog over jouw schooltijd?

„Ik ging naar de christelijke lagere school en de zondagsschool. Vanwege de woningnood woonden we bij oma op zolder, in Rotterdam Noord. Bidden voor het eten deden we wel, maar mijn moeder ging nooit naar de kerk. Dat deed ik met mijn oma samen. Toen ik een jaar of 5 was, wilde ik dominee worden. Want dan hoef je alleen op zondag te werken, had ik bedacht. Later gingen mijn vader en ik naar samenkomsten van het Leger des Heils. Daardoor besepte ik dat de kerk minder deed voor mensen dan het Leger, dat naar de mensen toe ging. Op de HBS was ik een gemiddelde leerling. Voor de vakken die mij niet aanspraken, deed ik weinig moeite. Voor handelswet en economie haalde ik goede cijfers, terwijl ik bij andere vakken maar net met de haken over de sloot ging. Buiten de lessen om had ik duizenden interesses. Elke krant spelde ik uit; ik wist daardoor veel van de wereldpolitiek. In sport was ik echter heel slecht. Mijn vader was juist heel sportief. Op zijn begrafenis - hij is 84 jaar geworden - heeft het Leger des Heils een toespraak gehouden. Want hoewel ik goed kan spreken, lukte mij dat toen niet. Mijn moeder is inmiddels 94 en nog in goede gezondheid. Ik kom

„Ik heb niets met gebouwen, wel met mensen.”

Foto: Wil Kokelaar

uit een sterk geslacht. Dagen van achttien uur kosten mij geen moeite en daar prijs ik mezelf gelukkig mee. Wel heb ik moeite met ouder worden, in die zin dat ik nog zoveel wil doen en mijn tijd te kort is.”

OVER BLIJVEN LEREN

Naast jouw drukke banen ben je nog een tijd blijven leren, toch?

„Inderdaad. De opleiding MO economie deed ik hoofdzakelijk in de avonduren. Het ging best aardig, maar ik heb geen akte gehaald. Het klinkt misschien blasé, maar ik die tijd kreeg ik goede banen in de bankwereld waarbij ik uitgezonden werd naar Londen en Brussel. Daardoor had ik het idee dat ik 'alles' al wist. Evengoed zag ik mezelf niet het onderwijs ingaan. Dus ben ik met die studie gestopt. Vrij jong - ik was pas 27 - werd ik bij de Bank of Montreal lid van het management team. Daar mocht ik heus een beetje trots op zijn. Als je ouder wordt, leer je echter relativeren; de stijgende lijn in mijn carrière was ook een kwestie van geluk. Zo solliciteerde ik begin jaren '80 bij American Express. Nadat ik het eerste sollicitatiegesprek had gehad, moest ik beoordeeld worden door een vrouw van personeelszaken. Bij toeval zag ik dat zij een foto van een konijn in haar portemonnee had; ik had een foto van een cavia bij me. We hebben toen eigenlijk alleen nog over dieren gepraat. Uiteindelijk heb ik die baan gekregen. Het leven hangt soms van toevalligheden aan elkaar.”

OVER DIEREN EN KINDEREN

Jij hebt meer met dieren dan met

kinderen, begrijp ik?

„Ik heb inderdaad nooit zelf kinderen gewild. Pas als je met hen kunt communiceren, vind ik het wel aardig. Maar ik vind mezelf een te druk figuur voor kinderen en ben tegen carriërouders, waarvan ik er dan zelf een zou zijn. Sowieso twijfelde ik of ik wel een goede vader zou zijn. Mijn vrouw Charlotte deelde deze bezwaren niet en uiteindelijk zijn we daardoor na tien jaar uit elkaar gegaan. Hertrouwd ben ik nooit. Geluk hangt voor mij niet aan een trouwboekje vast, maar enkel aan liefde. Als het met de liefde goed zit, kun je op alle fronten gelukkig zijn. En dat zit het bij mij. Een jaar na de breuk zat ik in La Caleche aan de Hoofdstraat - in 1974 was ik vanuit m'n ouderlijk huis in Rotterdam met Charlotte in Alphen gaan wonen - depressief te zijn, toen een vrouw mij een pilsje aanbood. Ik kon wel een praatje gebruiken, maar Karin en ik spraken in eerste instantie niet verder af, omdat zij getrouwd was. Haar man zat al jaren in het buitenland. Uiteindelijk is dan toch de liefde tussen ons ontstaan. Karin en ik zijn inmiddels 22 jaar samen. Voor hun drie kinderen was de scheiding geen drama. Ik heb me dan ook nooit als stiefvader opgesteld. Een eng woord, vind ik dat trouwens.”

OVER HOBBY'S

Als hobby's noem je politiek en schrijven. Hoe zit dat?

„Hobby en werk zijn inderdaad bij mij verweven. Mijn eerste gedichtenbundel dateert uit 1976, daarna heb ik boeken geschreven over financiële en geneeskundige onderwerpen. Door Graydon Nederland, mijn vorige werk-

gever, werd zelfs een gedichtenbundel van mij gebruikt als relatiegeschenk. Voor Graydon heb ik tientallen zakelijke boeken geschreven. De directeur van dat bedrijf heeft mij geholpen om dingen mogelijk te maken in de politiek. Van 2001 tot 2002 ben ik toen wethouder geweest van Ruimtelijke Ordening, Grondzaken, Volkshuisvesting en Coördinatie Stadshart. In die ambtstermijn zag ik veel leed, waar ik met deze portefeuille niets aan kon veranderen.”

„Toen ik in 2006 gevraagd werd om weer wethouder te worden - in datzelfde jaar werd ik ook loco-burgemeester - wilde ik dat alleen als ik Sociale Zaken mocht doen. Ik heb namelijk niets met gebouwen, maar wel met mensen. En ik wilde laten zien dat VVD beslist een sociaal gezicht heeft. Een dag na mijn aanstelling heb ik het minimabeleid gewijzigd. Nu wordt er zes ton meer uitgegeven, omdat we de mensen van hun rechten gebruik laten maken. Deze hielden we voorheen over, omdat mensen die er recht op hadden niet wisten hoe ze er aanspraak op konden maken. Dus hebben wij hen hierover actief benaderd. Op mijn bureau staat een dikke map 'Klein Leed' van mensen die buiten hun schuld om in de moeilijkheden zitten. Desnoods kost het wat meer, maar zo lang als ik hier zit - in beginsel tot 2010 - laten we niemand barsten. Het subsidiëren van voedselbanken vind ik echter flauwekul, want dat is akkoord gaan met armoede. Mensen die niet te eten hebben, moeten verwezen worden naar het Zorgloket.”

„De portefeuille Dierenwelzijn heb ik overigens zelf uitgevonden. Waar ik in Nederland kritiek op heb zijn zaken

als 'foie gras' op het menu, langdurige dierentransporten en de bio-industrie. Als mensen vlees willen eten, moet dat biologisch zijn. Zelf eet ik al twintig jaar geen vlees meer. Soms zet ik de tv uit, als ik dierenleed zie waaraan ik niets kan veranderen. Misschien laf van me, maar ik kan nu eenmaal niet de hele wereld verbeteren. Ooit heb ik op de landelijke verkiezinglijst gedaan. De hielentikkerij die ik in Den Haag zag, wilde ik echter niet.

Als mij iets aan het hart gaat, wil ik dat kunnen zeggen. Dat deed ik ook toen ik zeven jaar panellid was bij het tv-programma Het Lagerhuis. Gelukkig kun je in de gemeentepolitiek zonder hielentikkerij iets bereiken.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Robert Blom verwachten?

„Toen ik wethouder werd, heb ik geprobeerd het schrijven los te laten. Daardoor zat er nog een halve roman in mijn computer. Deze heb ik onlangs toch maar afgemaakt. Het land van stille vogels komt deze maand uit. En in 2008 verschijnt mijn sfeerschets Vroeger in het Dorp, een non-fictief boek over gewone mensen in moeilijke tijden.”

Naam: Robert Blom
Geboortedatum: 18 juni 1948
Geboorteplaats: Rotterdam
Beroep: wethouder, loco-burgemeester
Relatie: woont samen met Karin Meijerink
Kinderen: geen
Hobby's: politiek, schrijven